

JEDAN GRAD, JEDNA BORBA

Piše ko zna, smije i umije; izlazi kad treba i mora; štampa se u kućnoj radinosti.

6. april

PRAZNIK GRADA KOJI SE BORI ZA SEBE I ZA DRUGE

U aprilu 1945. godine Sarajevo se oslobodilo fašizma.

Znamo za dane slavlja dok ulicama maršira narodna vojska i one prethodne - dane stradanja i otpora. Polako se zaboravlja kakve je bitke do tog trenutka vodilo Sarajevo pod okupacijom. Kako su otpor pružale srednjoškolke i njihove bake i nane. Kako se grad organizovao i pod fašističkom strahovladom - neki raniji mi su krili ljude od nacista, pomagali ranjenike, hranili narodnu vojsku, dijelili informacije. Od 1992. do 1995. godine živjeli smo i pod opsadom kao grad. Pravili smo peći od bojlera, ali i predstave i koncerte, znali smo dijeliti jedni s drugima.

Na ulicama Sarajeva danas se vode neke drugačije bitke - za drveće i trgove, za vodu i javni prevoz, za čist zrak; protiv bagerisanja Skenderije i nebodera; protiv otimanja narodnog zdravstva za račun bogatih, protiv zatvaranja škola, protiv siromaštva penzionera i izrabljivanja radništva, protiv rasprodaje naše zemlje. A na kapijama grada su sada neke druge kolone - kolone ljudi, izbjeglica, koji su imperijalističkim ratovima velikih sila otjerani iz svojih domova i života, a kojima je naša pomoć nužna čak i za golo preživljavanje.

I mi i oni prepušteni smo sami sebi: za njihovu nesreću niko neće da bude nadležan, kao što devedesetih niko nije htio biti nadležan za našu. Ova država odbija da im pomogne pod pritiskom velikih sila. Gigantske međunarodne organizacije zaklanjaju se iza domaćih vlasti. EU parama ili ucjenama čini da zemlje u širem regionu zabranjuju prolaz do raskošnih evropskih prijestolnica ovim zbjegovima ljudi kojima su živote uništili evroatlantski ratovi i kojekakve 'agende' za resurse, interese privatnih korporacija, uticaj, teritoriju.

Mi i sada ovim ljudima znamo i možemo pomoći.

Vlasti kao i uvijek ne prihvataju nikakvu odgovornost - prihvatimo je mi. Tako i živimo svakodnevno: skupljamo novac za oboljelu djecu ili za ogrjev starcima; tjeramo vladu da popravlja vodovod ili branimo bolnice i škole. Anarhija = bezvlašće? Ne. Anarhija = samoorganizovanje. Uživanje prava na upravljanje vlastitim životima i slobode od vlasti koje nas nekakvim birokratskim procedurama zastrašuju i hoće učiniti nečovječnim.

Slavimo zato svakog dana 6. april, kao dan slobode da ovaj grad bude onakav kakvim ga mi želimo.

Slavimo - pomažući unesrećene i vodeći naše nove bitke.

Šta mogu učini strane organizacije i domaće ustanove? Između ostalog:

- ! Momentalno zbrinuti ljude, plaćanjem smještaja ili rekviriranjem stambenih objekata koji zjape prazni širom grada.
- ! Momentalno ih nahraniti i uspostaviti narodne kuhinje na nekoliko mjesta u gradu.
- ! Momentalno otvoriti ambulantu.
- ! Prestati onemogućavati podnošenje zahtjeva za azil.

Ne čine **NIŠTA** od toga. Ne čine **NIŠTA**. I zato:

P O R U K A

UNHCR-u i drugim međunarodnim organizacijama

- Za sve nesreće i daljnju patnju izbjeglica, za nečinjenje i uskraćivanje pomoći - držimo vas **direktno odgovornim**.

Evropskoj uniji i drugim akterima međunarodne politike

- Za ovu rijeku unesrećenih, sve opasnosti kojima su svakodnevno izloženi jer se ne garantuje pravo na siguran prolaz do krajnjeg odredišta, za kriminalno krijumčarenje ljudi: držimo vaše institucije i vašu politiku grabljenja resursa i teritorija širom svijeta - **direktnim krivcima**.

Domaćim vlastima

- Za sve muke i strahove ovih ljudi u našoj zemlji, za neizvjesnost i odbijanje prijava za azilantski status, za tjeranje cijelih porodica u ilegalu, za glad i bolest i beskućništvo, za saučesništvo u daljnjem unesrećavanju izbjeglica - držimo vas **direktno odgovornim**.

Šta MI možemo uraditi?

PRUŽATI PRVU POMOĆ

Medicinari, studenti medicine, ljekari u penziji - tražite od svojih ustanova da se angažuju. Pokrenite preko sindikata inicijativu za dežurnu kriznu ambulantu. Javite se volonterima da obidete izbjeglice. Ne dajte da ljude koji dođu na vrata bolnica i domova zdravlja vrate jer nemaju novca i osiguranja.

ZBRINUTI

Pružiti izbjeglicama tuširanje, konak. Volonteri-aktivisti to svakodnevno rade. Ne strahujmo, ovi ljudi samo žele živjeti.

OBLAČITI

Neko ima stari kaput ili deku. Provjeriti po rodbini i komšiluku. Ponuditi da to dostavimo aktivistima za one koji to mogu sami uraditi.

HRANITI

Prošetati do svoje mjesne zajednice, zatražiti od sekretara i Savjeta da se makar jednom sedmično napravi punkt za prikupljanje hrane ili odjeće pa prikupljeno prosljediti aktivistima-volonterima - sigurno ima u komšiluku neko ko bi ponudio tanjir supe ili kolut pite, ali nije u prilici sam to dostaviti.

Nahraniti ljude koje sretnemo, gdje god.

DIJELITI INFORMACIJE I VRŠITI PRITISAK NA NADLEŽNE I NA MEDIJE

Pitati u opštini, pričati s ljudima oko nas, širiti uživo i na društvenim mrežama informacije i ljudske priče a ne strah.

Novinari - oduprite se uredničkim politikama. Znamo da vam brane da izvještavate o izbjeglicama, traže da ih prikazujete kao prijetnju nama - kao kriminalce i teroriste. Koristite nezvanične kanale da informišete javnost. Koristite kontakte. Plasirajte priče u programima koji su pod manjim pritiskom zvanične politike.

BITI LJUDI!

Zastati kad primijetimo izbjeglice, podijeliti jabuku ili kiflu.

U mjesnoj zajednici tražiti da se bar jednom sedmično na nekoliko sati otvori za boravak ljudi, da se mogu osušiti od kiše, skloniti s hladnoće ili vrućine, oprati ruke i umiti se.

Rukovati se. Nasmiješiti se. Poželjeti im sretan nastavak putovanja. Sjesti s njima i progovoriti koju.

Na kojem god jeziku, razumjeće ljudskost.

NAJVAŽNIJE!

Ovi ljudi ne smiju osjećati da su neželjeni ovdje. Moraju znati da im nismo prijetnja. Ovi ljudi zaslužuju da im u njihovoj nesreći budemo - hrabro i solidarno Sarajevo kakvo smo oduvijek znali biti.

Je li pomaganje izbjeglicama protuzakonito?

Dati stari kaput onome kome je hladno ili podijeliti kiflu s onom koja gladuje NIKADA nije protuzakonito. Ne dajmo da nas straše zakonima - nikakve zakone ne kršimo pomažući ljudima da prežive.

Šta ako ima opasnih kriminalaca ili i ratnih zločinaca među izbjeglicama?

Najveći lopovi, ubice, ratni i mirnodopski zločinci već decenijama sjede u uredima naših institucija, u zastupničkim klupama, na svečanim prijemima. Njihova su imena na kandidatskim listama i platnim listama budžeta koje mi punimo našim radom. Njihove slike na izbornim plakatima, njihovi potpisi na svim ugovorima i dogovorima koji su oteli naše fabrike, vodu, parkove. Nema opasnijih po nas od tih lokalnih bandita.

Među izbjeglicama ima LJUDI. Neki su bolji, neki lošiji, ali trenutno su svi potpuno ovisni o našoj pomoći na svom strašnom putu.

Je li sve ovo uzaludno?

Nije. Toga se mnogi od nas još sjećaju: svaki dan u kojem smo pojeli komad kruha i legli u toplo; svaki dan u kojem nas je neko ogrnuo ili nam dao lijek; svaki dan u kojem smo se uvjerali da nam svi ljudi nisu neprijatelji; svaki dan poslije kojeg smo naredni dočekali u miru i bez straha - svaki takav dan bio je razlog i šansa da se nadamo boljem.

Za sve informacije i punktove za raspodjelu, pratite na FB stranicu Souls of Sarajevo ili se prijavite u grupu na FB: Pomoć izbjeglicama u BiH. Možete se i javiti organizaciji pomozi.ba na broj telefona 062 839 000 ili na adresi Dr. Fetaha Bećirbegovića 8 radnim danima od 8 do 18.00 časova.